Scris de Antonia Luiza Zavalic
Luni, 20 Ianuarie 2014 10:29 -

Simt apăsare. Între mine şi celălate femei trec corăbii cu turişti care vizitează liniştea dintre mări. Lumea asta se va îmbarca cu noi cu tot într-o moarte bună.

Până atunci învăţăm despre soare în cioburi moi, care se topesc.

Frumuseţea

are miezul unui bisturiu care se plimbă pe piele.

Trebuie să încapă în cel mai mic ochi şi

să se adune din apele pământului ca dintr-un trup lichid

care trage la mal.

Mi-a mai rămas puţină tandreţe de turnat în pahare,

puţine gânduri sorbite cu limbi sticloase.

Înghit rugină iubitule

iubirea ta e un curs de acoperit gropi,

cu truda unei păsări care-şi face cuibul în drum.

Sunt cuvinte care n-au habar despre oameni, care trec dintr-o inimă în alta

şi se fac pietre.

AUTOR: ANTONIA LUIZA ZAVALIC

19 ianuarie 2014

www.sighet-online.ro